

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 5P/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5126200470
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2026:5126200470.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5P/8/2026

Okresný súd Žilina sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa menom A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, Hlinkova 1220, 014 01 Bytča, IČO: 30794536, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E. a otec B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B. XX, XXX XX G. F., za účasti navrhovateľa: H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., právne zastúpený: Mgr. Tomáš Dragula, advokát, Centrum 26/31, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 51 339 692, o osvojenie maloletého dieťaťa manželom matky, takto

rozhodol:

5P/8/2026

I. Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX v I., z matky C. B., J. C., nar. XX.XX.XXXX a otca B. A., nar. XX.XX.XXXX, sa stáva osvojencom H. B., nar. XX.XX.XXXX v I..

II. Osvojiteľ maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX v I. sa zapíše v knihe narodení D. K. I., vo zväzku 193, ročník 2019, strana 91, poradové číslo 1038, na miesto otca dieťaťa.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

5P/8/2026

1. Navrhovateľ vo svojom návrhu podanom na súde dňa 15.01.2026 žiadal súd, aby určil, že maloletý A. B., z matky C. B. a otca B. A. sa stáva osvojencom H. B., nar. XX.XX.XXXX v I.. Osvojiteľ maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX v I. sa zapíše v knihe narodení D. K. I. vo zväzku 193, ročník 2019, strana 91, poradové číslo 1038 na miesto otca dieťaťa.

2. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že osvojiteľ sa s matkou osvojovaného dieťaťa zosobášil dňa 19.09.2020, ktoré manželstvo je zapísané v knihe manželstiev D. K. L., zväzok 5, ročník 2020, na strane 106, pod poradovým číslom 21. V rámci rodiny a spoločnej domácnosti má osvojiteľ s matkou osvojovaného dieťaťa vytvorený harmonický vzťah, pričom v spoločnej domácnosti žijú, ku dňu podania tohto návrhu, viac ako 5 rokov. Maloletý A. si za dobu vzájomného spolužitia ku osvojiteľovi vytvoril silný citový vzťah a rovnako aj ku členom jeho rodiny, pričom aj z dôvodu silných citových väzieb medzi osvojiteľom a osvojovaným dieťaťom oslovuje maloletý osvojiteľa „otec“. Vzhľadom ku vzájomnému spolužitiu osvojiteľa s matkou osvojovaného dieťaťa, zabezpečujú tieto potreby maloletého dieťaťa

svojpomocne, a to bez akejkoľvek ďalšej pomoci zo strany otca osvojovaného dieťaťa, ktorého v konečnom dôsledku maloletý A. vôbec nepozná, a to aj z dôvodu, že otec osvojovaného dieťaťa o maloletého nejaví žiadny záujem a v súčasnosti neprispieva ani na jeho výživu, a to odo dňa, kedy bolo osvojovanému dieťaťu zmenené priezvisko na B., Rozhodnutím Okresného úradu Žilina č. OU-ZA-OVVS1-2024/039580-002 zo dňa 31.05.2024. Taktiež v rámci predmetného rozhodnutia bolo konštatované, že otec osvojovaného dieťaťa, o toto nejaví záujem a osvojované dieťa nepozná svojho biologického otca, ktorá skutočnosť bola konštatovaná aj v Rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 5P/5/2024 zo dňa 20.03.2024, ktorým súd vyslovil súhlas, za biologického otca maloletého A., so zmenou jeho priezviska. Aj s poukazom na skutočnosť, že medzi otcom osvojovaného dieťaťa a týmto dieťaťom nie je vytvorený žiadny citový vzťah ako medzi otcom a synom, tento sa o maloletého nezaujíma, čo je preukázané vyššie špecifikovaným rozhodnutím a rozsudkom, má za to, že nie je potrebný súhlas otca maloletého, a to aj s poukazom na skutočnosť, že tento súhlas nebolo možné získať. S osvojením podľa tohto návrhu súhlasí aj matka osvojovaného dieťaťa, o ktorej skutočnosti predkladáme jej vyhlásenie. O vytvorení „rodinného puta“ medzi osvojiteľom a osvojovaným dieťaťom svedčí aj fakt, že už v súčasnosti má osvojované dieťa priezvisko B. – teda priezvisko osvojiteľa, ako bolo uvedené vyššie, a taktiež, že osvojované dieťa volá osvojiteľa otec a o ucelenosti rodiny svedčí aj fakt, že osvojiteľ a matka osvojovaného dieťaťa majú spoločné dieťa H. B.. Má za to, že osvojiteľ spĺňa podmienky pre osvojenie a to vzhľadom k tomu, že osvojiteľ má plnú spôsobilosť na právne úkony, spĺňa osobné predpoklady, je riadne zamestnaný resp. vykonáva podnikateľskú činnosť a vzhľadom na vytvorený citový vzťah medzi osvojiteľom a osvojovaným dieťaťom bude osvojenie v záujme maloletého, a to aj s poukazom na to, že je v záujme osvojiteľa a jeho schopnostiach a možnostiach, zabezpečovať osobné potreby osvojovaného dieťaťa, pričom medzi týmito osobami je primeraný vekový rozdiel. Zdravotný stav osvojiteľa a osvojovaného dieťaťa nie je v rozpore s účelom osvojenia, osvojiteľ je riadne oboznámený so zdravotným stavom osvojovaného dieťaťa, ktorý je primeraný jeho veku a bez vážnych zdravotných problémov a ochorení, čo je konštatované aj v rozsudku.

3. Otec vo svojom vyjadrení sa k návrhu uviedol, že s návrhom na osvojenie nesúhlasí. Z jeho obsahu vyplýva, že o osvojované dieťa nejaví záujem, o jeho maloletého syna sa nezaujíma, neplatí výživné a teda nie je potrebný ani jeho súhlas k jeho osvojeniu. Áno, je pravdou, že jeho maloletý syn ho nepozná, nevidel ho asi 5 rokov. Ale bránili tomu okolnosti, ktoré v návrhu uvedené nie sú. V období, keď sa jeho maloletý syn A. narodil, pracoval v Nemecku, ale zariadil si veci tak, aby mohol byť pri jeho matke v čase pôrodu. Na 13. august 2020 si s jeho matkou plánovali svadbu. Počas turnusových prác v Nemecku sa však dozvedel, že je tehotná s iným mužom. Bola to pre neho ťažká doba. Následne nastalo obdobie covidových obmedzení, medzi ktoré patrilo aj obmedzenie v dochádzaní na Slovensko. Ale keď mal A. prvé narodeniny, boli s ním on aj jeho matka, majú spoločné fotky, a to bolo naposledy, čo sa osobne stretli. Po skončení prác v Nemecku pokračovali v pilčíckych prácach v Čechách. Matka mal. syna A. sa vydala a kontakt s ním mu nebol umožnený. Keď sa ju snažil kontaktovať telefonicky, aby mal o mal. synovi nejaké informácie, alebo ho mohol prísť navštíviť, buď sa nedovolal, alebo nejavila o jeho požiadavky záujem. Buď mu tvrdila, že syn je chorý, alebo že spí, alebo to musí dohodnúť s manželom a ich vzájomný kontakt s A. sa stále odkladal. Obdobne skončila aj snaha jeho starej matky, keď sa snažila o kontakt s jej vnukom. Myslel, že keď bude A. starší, raz mu všetko vysvetlí a vynahradí a snáď to pochopí, doma mal dlho pre neho odložené hračky a vianočné darčeky. Mal svoju situáciu riešiť právnou cestou, žiadať sriedavú starostlivosť, teraz si to už uvedomuje. Ale nechcel to malému A. komplikovať. Nevie, v akých podmienkach žije a či by nemal kvôli tomu problémy. Vie, dlho sa nevideli, je pre neho cudzí človek a všetko by chcelo čas, veľa času. A ten mu už podľa návrhu na osvojenie berú. Výživné platil ako mu bolo určené, má nedoplatok asi 400 € a aj ten si vyrovná, nie je pravdou, že výživné neplatil od r. 2024, kedy bolo jeho mal. A. zmenené priezvisko. Veď on sa o zmene priezviska dozvedel až z rozhodnutia súdu, ktoré mu bolo súdom doručené súčasne s návrhom na osvojenie 22.1.2026. Aj tam bolo rozhodnuté jednostranne, bez možnosti sa k tomu z jeho strany vyjadriť. Vie, že záujmy jeho maloletého dieťaťa sú prvoradé a najdôležitejšie. On by ho o nič neukrátil, keby mu to bolo jeho matkou umožnené. Má záujem podieľať sa na živote a výchove, ako aj vývoji jeho maloletého syna. Jeho osvojenie by však znamenalo trvalý zánik jeho rodičovského práva a trvalé prerušenie právneho vzťahu medzi ním a jeho dieťaťom.

4. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že chce špecifikovať niekoľko skutočností, ku veciam tvrdeným navrhovateľom v návrhu v tejto veci, pričom vo svojom vyjadrení následne uvádza skutočnosti, pre ktoré nemohol byť resp. nebol s maloletým takmer počas celého života maloletého. Prvotne je nútený uviesť a je to aj nesporné, že samotný otec maloletého o tomto nejaví žiadny

záujem, jednak to vyplýva z Rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2024, č. k. 5P/5/2024, konkrétne z bodu 8 tohto rozsudku, v ktorom je okrem iného uvedené, že „maloletý nevidel otca takmer 4 roky a vôbec ho nepozná“ a zároveň rovnaká skutočnosť vyplýva aj z Rozhodnutia Okresného úradu Žilina zo dňa 31.05.2024, č. k. OU-ZA-OVVS1-2024/039580-002. Teda má za to, že práve evidentný nezáujem otca maloletého práve o maloletého je nesporný aj z takto predložených dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý zistil konajúci súd, resp. orgán verejnej správy v inom konaní. Ďalej samotný otec maloletého vo svojom vyjadrení priznáva, že ho maloletý nepozná, teda sám potvrdzuje, že sa medzi ním a maloletým nielenže nejedená o akýkoľvek vytvorený vzťah, ale navyiac maloletý nemá ani vedomosť o jeho osobe a otec maloletého je pre maloletého „takpovediac“ úplne cudzou osobou. Skutočnosť, že sa otec maloletého videl s maloletým naposledy v čase prvých narodenín maloletého, nerozporuje ani matka maloletého, ktorá toto uviedla vo vyššie špecifikovanom súdnom konaní pod č. k. 5P/5/2024, avšak zároveň je potrebné uviesť, že sa v podstate jednalo o prvý a posledný kontakt medzi otcom maloletého a maloletým, a to nielen fyzický kontakt, ale aj riadny telefonický, keďže otec maloletého podľa nám dostupných informácií nejavi žiadny záujem o maloletého a v prípade telefonátov zo strany otca maloletého tento produkuje výlučne vulgarizmy, ktoré majú na maloletého negatívny vplyv. Navrhovateľ je schopný vyjadriť sa už výlučne iba ku údajnému tvrdeniu, že „berie čas“ otcovi maloletého na vytvorenie vzťahu medzi nimi, čo v plnom rozsahu popiera a dodáva, že samotný otec maloletého v závere svojho vyjadrenia uvádza, že súd má prihliadať na záujmy maloletého, ktoré sú prvoradé a práve prvoradé záujmy maloletého „prinútili“ navrhovateľa podať návrh v tomto konaní, keď práve navrhovateľ a maloletý majú medzi sebou vytvorený skutočný vzťah, ako medzi otcom a synom a dokonca maloletý volá navrhovateľa „otec“ a navyiac samotný otec maloletého taktiež vo vyjadrení uviedol, že je pre maloletého „cudzí človek.“ V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že záujem navrhovateľa, ako aj maloletého dieťaťa na osvojení v tomto konaní je riadne preukázaný, tento záujem ani otec maloletého vo svojej podstate žiadnym spôsobom nepoprel, a to ani vo vyjadrení, kde ním produkované tvrdenia považujú výlučne za účelové, keďže sám uviedol, že sa o maloletého nezaujímal, a je to aj zistené a preukázané v iných konaniach a ku ostatným skutočnostiam tvrdným otcom maloletého v jeho vyjadrení navrhujú vypočúť matku maloletého - C. B...

5. Osvojiteľ na pojednávaní uviedol, že si trvá na podanom návrhu, nakoľko medzi ním a A. je taký vzťah ako medzi otcom a synom. Stará sa oňho v podstate od 7-ich mesiacov, ako uzatvorili manželstvo s jeho matkou. Maloletý bol s otcom iba jeden raz, keď mal jeden rok, čo si zrejme ani nepamätá. On spĺňa všetky podmienky pre osvojenie dieťaťa. Nevie, či má maloletý vedomosť o tomto konaní, ale od začiatku ho berie ako otca. On ani nevie, že má iného biologického otca.

6. Otec osvojovaného dieťaťa na pojednávaní uviedol, že nie je pravda, že by ho videl len jedenkrát na jeho prvé narodeniny, pracoval v zahraničí, telefonoval mu, taktiež jeho mama telefonovala, chcela ho navštíviť, taktiež on tam párkrát prišiel. Naposledy ho videl, keď mal asi 1 a pol roka. Matka syna mu telefóny nedvíhala, stále niečo mala, taktiež jej telefonovala aj jeho matka, no nedovoľovala mu za ním chodiť, bránila im v stretávaní sa. Pokiaľ išlo o konanie o zmenu priezviska, on si neprevzal doručku, nič nepodpisoval ohľadne toho priezviska. Nechcel to robiť súdnom cestou, právnik mu poradil, aby teraz tomu dal čas, že keď bude malý starší, že mu to vysvetlí, on to pochopí. O zmene priezviska sa dozvedel tak, že mu prišiel list zo školy z E., kde zistil, že má zmenené priezvisko. Išiel na matriku a požiadal o rodný list, že či by sa to dalo zmeniť.

7. Matka osvojovaného dieťaťa na pojednávaní uviedla, že otec bol naposledy so synom, keď mal jeden rok. Dal mu vtedy spraviť aj tortu, bola tam a jeho mama, ktorá ju aj potom navštevovala po svadbe, kedy už bola tehotná. Nezakazovala styk ani otcovi, ani jeho mame. Táto mu vždy niečo doniesla. Záujem otca o maloletého sa prejavil až po súde o výživnom, vtedy začal telefonovať, trikrát boli dohodnutí, že príde, ale neprišiel. Vtedy sa jej snaha skončila a už boli len tie telefonáty. Maloletého nikdy od jeho prvého roka nevidel. Odkedy mali súd o výživnom, tak sa nekontaktuje už ani s jeho matkou. Výživné platieval nepravidelne, poslal čiastku na pol roka dopredu, potom neplatil, doplácaval. Posledné výživné zaplatil v lete minulého roku a potom keď mu prišiel list zo školy, kde zistil, že malý má iné priezvisko, tak prestal platiť, povedal, že na B. platiť nebude, výživné doplatil až teraz, keď mu prišiel list zo súdu. Myslí si, že má zaplatené všetko výživné. Navyše neprispieva nič, nedáva mu žiadne darčeky, ani na Vianoce, sviatky a podobne.

8. Právny zástupca osvojiteľa na pojednávaní uviedol, že majú za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané jednak najlepší záujem maloletého na návrhu, ktorý v tomto konaní vo veci samej

produkovali a zároveň aj záujem navrhovateľa na tom, aby bol vyhlásený za otca maloletého. Majú za to, že všetky zákonné predpoklady v tomto konaní a v tomto prípade boli jednoznačne preukázané a existujú a to výpoveďami jednak strán tohto konania, ako aj matky maloletého. S poukazom na uvedené zároveň konštatujú a majú za to, že dôvodnosť podaného návrhu a celého tohto konania, potvrdil aj samotný otec maloletého vo svojom vyjadrení zo dňa 29.01.2026, kde uvedie už len jednu vetu tohto vyjadrenia, kde na konci uvádza, cituje „jeho osvojenie by však znamenalo trvalý zánik môjho rodičovského práva a trvalé prerušenie právneho vzťahu medzi mnou a mojim dieťaťom,“ teda samotný otec maloletého vzťah medzi ním a maloletým dieťaťom považuje výlučne za právny vzťah, nie za vzťah ako otca voči dieťaťu tak, ako tento vzťah považuje navrhovateľ v tejto veci. Vo viacerých skutočnostiach, ku ktorým sa otec maloletého vo svojom vyjadrení zo dňa 29.01.2026 vyjadril a na ktoré poukazoval právny zástupca navrhovateľa v tomto konaní, tieto vyzneli účelovo, nakoľko si vo vzájomných súvislostiach rozporovali, sú účelové tak, aby návrh navrhovateľa v tomto konaní nebol relevantný, čo sa samozrejme, podľa ich názoru, nepodarilo preukázať. Z tohto dôvodu navrhujú, aby súd návrhu vo veci samej v celom rozsahu vyhovel.

9. Navrhovateľ k návrhu pripojí dôkazy:

- sobášny list,
- rodný list osvojovaného dieťaťa,
- súhlas s osvojením matky osvojovaného dieťaťa,
- Rozhodnutie Okresného úradu Žilina OU-ZA- OVVS1-2024/039580-002 zo dňa 31.05.2024,
- Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 5P/5/2024-24 zo dňa 20.03.2024, ktorým súd dal súhlas za otca na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého A..

10. Kolízny opatrovník v správe o prešetrení pomerov uviedol, že vykonal prešetrenie pomerov v rodine. Boli zistené nasledovné skutočnosti:

Matka s maloletými deťmi – A. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B., nar. XX.XX.XXXX a manželom p. H. B. bývajú v rodinnom dome v novostavbe, ktorá je vo vlastníctve manželov. V rodinnom dome sa nachádza vstupná chodba, obývačka s kuchyňou, pracovňa a príslušenstvo, na poschodí sú 2 x detská izba, spálňa, šatník a príslušenstvo. Dom je kompletne zariadený a udržiavaný na požadovanej hygienickej úrovni. Dom je vykurovaný podlahovým kúrením na elektriku a krbovými kachľami napojené do radiátorov, ktoré vykuruje poschodie.

Pani B. poberá opatrovateľský príspevok na svoju matku a manžel H. B. je zamestnaný vo firme M. B. C. – D..

Matka im počas sociálneho šetrenia uviedla: „N. A. videl otca, keď mal rok. Otec p. B. A. sa o syna vôbec nezaujíma. Sľúbil asi 3x že príde, ale neprišiel. Dlhé výživné poslal, až teraz v januári 2026. A minulý rok poslal v júni 2025 asi 450,-€. O syna sa nezaujíma žiadnym spôsobom, ani ho telefonicky nekontaktuje. Syn ho vôbec nepozná ani ho nevidel. Za otca považuje jej manžela, ktorého nazýva aj otcom. Spolu si rozumejú aj voľný čas trávia spoločne, pracujú s drevom, do práce si ho berie tam ukladá tehličky, každú nedeľu chodia na výlety. Starí rodičia z otcovej strany sa tiež o malého vôbec nezaujímajú.“ Mal. A. – navštevuje 1.roč. ZŠ O. D.. Učí sa výborne. Záľuby: práca s drevom, puzzle a spoločenské hry. Detským ošetrovateľom je D. A. P. P. E..

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča nezistil v starostlivosti o maloleté deti žiadne nedostatky. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča doporučuje návrhu vyhovieť.

11. Podľa § 97 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v aktuálnom znení (ďalej len „ZR“) „osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojiteľia majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia. O osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.“

Podľa § 100 ods. 3 ZR „ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou.“

Podľa § 101 ods. 1 prvá veta ZR „na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak.“

Podľa § 102 ods. 1 písm. a) ZR „na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa ak počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka.“

Podľa § 108 ZR „osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.“

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh osvojiteľa je dôvodný a preto mu vyhovel v celom rozsahu. Osvojiteľ podal návrh z toho dôvodu, že si k maloletému A. vytvoril veľmi silnú citovú väzbu, taký vzťah, aký má byť medzi otcom a synom, maloletý ho aj volá otec. Naopak biologického otca maloletý A. vôbec nepozná, pretože o neho nejaví od jedného roka žiaden záujem. Dokonca naňho prestal prispievať aj výživným po zmene jeho priezviska na B.. S osvojením podľa tohto návrhu súhlasí aj matka maloletého A.. O vytvorení rodinného puta medzi osvojiteľom a osvojovaným dieťaťom svedčí aj ten fakt, že už v súčasnosti má maloletý A. priezvisko B.. Má za to, že spĺňa všetky podmienky pre osvojenie maloletého dieťaťa.

13. Otec s osvojením dieťaťa nesúhlasil. Potvrdil, že ho maloletý syn nepozná, nevidel ho asi 5 rokov, ale bránil mu v tom skutočnosti, že pracoval v Nemecku, kedy sa dozvedel, že matka je tehotná s iným mužom. Následne nastalo covidové obmedzenie, čo znamenalo obmedzenie v dochádzaní na Slovensko. Na prvé narodeniny však s maloletým bol, ako s ním bola aj jeho matka. Potom, čo skončil v Nemecku, pracoval v Čechách a matka maloletého A. sa vydala, neumožňovala mu kontakt s dieťaťom. Sám si myslel, že keď bude A. starší, že mu to všetko vysvetlí, vynahradí mu to a maloletý to pochopí, nechcel mu to komplikovať, podľa neho to však mal riešiť právnou cestou. Má záujem podieľať sa na živote a výchove maloletého, keďže osvojenie by znamenalo trvalý zánik jeho rodičovského práva a trvalé prerušenie právneho vzťahu medzi ním a jeho dieťaťom.

14. Matka v konaní dala súhlas, aby si osvojiteľ osvojil maloletého A.. Sama v konaní potvrdila, že otec bol naposledy so synom, keď mal len jeden rok. Nezakazovala mu styk so synom, ani jeho mame. O syna prejavil záujem až po súde o výživnom, kedy začal telefonovať, 3-krát boli dohodnutí na stretnutí, ale neprišiel a vtedy jej snaha skončila. Výživné platil nepravidelne, dokonca prestal platiť, keď sa dozvedel, že maloletý má priezvisko B.. Zameškané výživné zaplatil až počas tohto konania.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že na osvojenie maloletého nie je potrebný súhlas otca maloletého v zmysle § 102 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine, v zmysle ktorého ak o neho počas najmenej 6-tich mesiacov neprejavoval skutočný záujem, najmä tým, že ho nenavštevoval, neplnil si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť, nevynaložil úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohol osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak mu v tom nebránila nejaká závažná prekážka, pričom tieto skutočnosti mal súd preukázané, keďže otec o dieťa nejavil skutočný záujem po dobu viac ako 5-tich rokov. Takže súd nepotreboval súhlas otca, aj napriek jeho nesúhlasu návrhu vyhovel v celom rozsahu. Mal za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že je v najlepšom záujme maloletého, aby si ho osvojiteľ osvojil a bol vyhlásený za jeho otca. Napokon maloleté dieťa svojho biologického otca nepozná, nevidel ho viac ako 5 rokov, dokonca ani nevie, že nejakého biologického otca má. Za svojho otca považuje navrhovateľa – osvojiteľa.

16. Súd má za to, že osvojiteľ spĺňa všetky podmienky pre osvojenie, a to osvojiteľ má plnú spôsobilosť na právne úkony, spĺňa osobné predpoklady, je riadne zamestnaný resp. vykonáva podnikateľskú činnosť a vzhľadom na vytvorený citový vzťah medzi osvojiteľom a osvojovaným dieťaťom bude osvojenie v záujme maloletého, a to aj s poukazom na to, že je v záujme osvojiteľa a jeho schopnostiach a možnostiach, zabezpečovať osobné potreby osvojovaného dieťaťa, pričom medzi týmito osobami je primeraný vekový rozdiel. Zdravotný stav osvojiteľa a osvojovaného dieťaťa nie je v rozpore s účelom osvojenia, osvojiteľ je riadne oboznámený so zdravotným stavom osvojovaného dieťaťa, ktorý je primeraný jeho veku a bez vážnych zdravotných problémov a ochorení.

17. Nakoľko sa maloletý A. stal osvojencom navrhovateľa – osvojiteľa, v zmysle § 108 Zákona o rodine sa osvojiteľ zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu a to v knihe narodení D. K. I., vo zväzku 193, ročník 2019, strana 91, poradové číslo XXXX.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

Poučenie:

5P/8/2026

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Žilina písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.